

ת"פ 68200/03/16 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד יונה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68200-03-16 מחלקה לחקירות שוטרים -
מח"ש נ' מזרחי

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

המאשימה

נגד

יונה מזרחי

הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' דקלה מנחם, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד איציק כהן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת מרמה והפרת אמונים בשל מעשים שעשה בעת שירותו כשוטר במשטרת ישראל.

2. בתקופה הרלוונטית לאישום שירת הנאשם כחוקר משטרה במרחב חברון. הנאשם היה בקשרי ידידות עם תושב שטחים, שריף סיידי. במהלך שנת 2014 שריף סיפק לנאשם רהיטים לביתו וכן בנה עבורו סוכה. הנאשם לא שילם את מלא החוב עבור חלק מהמוצרים והעבודה שסופקו לו על ידי שריף כפי שהוסכם ביניהם.

ביום 9.5.14 חקר הנאשם, במסגרת תפקידו, את עדנאן אבו זלטה בחשד לשהייה בלתי חוקית בישראל וזיוף מסמכים. שריף שהכיר את עדנאן, סיפר לו על יחסי הידידות שיש בינו לבין הנאשם. בסמוך לחודש יולי 2014 קישר שריף בין עדנאן לנאשם, והאחרון הבטיח כי יסייע לעדנאן בסגירת התיק. לצורך כך הפנה הנאשם את עדנאן לעורך דין שלמה כהן, וכן אמר לעדנאן כי הוא הנחה את העורך דין כיצד לפעול לסגירת התיק בעניינו, ואף הבטיח כי ידאג לו להנחה בשכר הטרחה שיגבה ממנו עורך הדין. בנוסף הנחה הנאשם את עדנאן שלא להגיע לחקירה נוספת אליה הוזמן במסגרת השלמת החקירה וכן הנחה אותו שלא לענות לשאלות שיישאל באותה חקירה, וזאת על מנת להכשיל את השלמת החקירה. הנאשם הסביר לעדנאן שאם החקירה לא תושלם, לא ניתן יהיה להגיש נגדו כתב אישום. לסיום פנה הנאשם למפקדו ראש משרד החקירות, יוסף אמויאל וביקש ממנו לזרז את הטיפול ואת קבלת ההחלטה בתיק.

3. הצדדים הציגו הסדר דיוני, במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע ויוכן בעניינו תסקיר מבחן שיתייחס, בין היתר, גם לשאלת ביטול ההרשעה. לבסוף הוסכם על עובדה נוספת, לפיה הנאשם אמנם שוחח עם עו"ד שלמה כהן וכי התביעה לא תטען שהשניים שוחחו בעניין התשלום. לא נערכה הסכמה כלשהי בנוגע לביטול ההרשעה או ביחס לעונש.

4. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 1.2.18 מלמד כי הנאשם בן 45, נשוי ואב לארבעה, סיים שירות צבאי מלא ביחידה קרבית, בעל תעודת הנדסאי תעשייה וניהול, ומשרת במשטרת ישראל מזה 23 שנה. לנאשם אין הרשעות קודמות או תיקים פתוחים נוספים. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והסביר כי במסגרת תפקידו הוא מקבל בקשות רבות לסגירת תיקים פתוחים בשל כניסה לישראל, כדי לאפשר לפונים לקבל סיוע רפואי בישראל. הנאשם הסביר כי רצה לסייע לעדנאן, אולם לאחר מעשה הבין את חומרתו וכן הבין, כי הנחיתו הטלפונית שלא לענות לשאלות בחקירה היא עבירה על החוק, והדבר אינו תואם את אורח חייו הנורמטיבי. בפני שירות המבחן הביע הנאשם חרטה עמוקה על מעשיו והתרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשם אף חווה הלקאה עצמית מתמשכת בשל כך. עוד התרשם שירות המבחן, כי העבירה מהווה פריצת גבול אשר לא מאפיינת את אורח חייו הנורמטיבי בדרך כלל של הנאשם וההערכה היא כי העבירה בוצעה על רקע טשטוש ערכים מסויים אצלו, וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. הנאשם הביע רצון להיעזר בגורמי הטיפול על מנת להבין לעומק את המניעים הפסיכולוגיים שעמדו בבסיס העבירה. שירות המבחן ראה חשיבות בסיום ההליך המשפטי באופן שיאפשר לנאשם המשך שגרה ותעסוקה יציבה כחלק מבנייה מחודשת של דימוי העצמי. לפיכך, ולנוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ותפקודו הנורמטיבי והחיובי בדרך כלל של הנאשם, הומלץ לנקוט בגישה שיקומית בעניינו בדרך של ענישה מקלה, מתוך תפיסה שענישה מחמירה, ולו גם בדרך של מאסר בעבודות שירות, עלולה לשבש את תפקודו התקין ולהביא לתחושת תסכול ומצוקה כלכלית ורגשית, עמן יתקשה הנאשם להתמודד. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם, בשל הפגיעה הממשית והמשמעותית הצפויה לו בעקבות ההרשעה, ולגזור עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, חתימה על התחייבות וצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום המרמה.

5. מטעם ההגנה העיד נצ"מ יעקבו סוררו. עד האופי תיאר היכרות רבת שנים עם הנאשם, שבחלקן היה מפקדו של הנאשם. נצ"מ סוררו תיאר את הנאשם כאיש צוות מסור, ממושמע ומקצועי, שנטל חלק בפעילויות מבצעיות רבות, אדם אמין הפועל בשקיפות מול מפקדיו, נותן אמון באנשים ובעל מידה מסוימת של תמימות.

עוד הוגשו מטעם ההגנה תעודות הערכה רבות מאד ותעודות ציון לשבח שזכה להן הנאשם לאורך שירותו ארוך השנים במשטרה.

6. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, לקבוע מתחם עונש הולם שבין ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגישה את נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים.

7. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן וטען שהרשעה עשויה לפגוע בהמשך שירותו של הנאשם במשטרה. לחלופין עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל במאסר

מותנה, וביקש לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי, שירותו הממושך במשטרה, היותו אב לארבעה ילדים התלויים בו, וכן לשקול את הפגיעה שתהיה לענישה מוחשית בבני משפחה הסמוכים על שולחנו של הנאשם. נטען, כי פעילות של חוקר משטרה לצורך קידום סגירת תיק שהוא חקר היא לגיטימית, ובעניינו של הנאשם רק עובדת היכרותו עם שריף היא שהפכה את מעשיו לעבירה.

8. הנאשם בדברו האחרון תיאר כי במסגרת תפקידו השתתף בפעילויות ומבצעים רבים שנשאו אופי ביטחוני. הנאשם קיבל בפני בית המשפט אחריות על מעשיו, ציין כי היום מבין היטב את הגבולות, וביקש לאפשר לו להמשיך לשרת כשוטר במשטרת ישראל, על מנת שההליך הפלילי לא יפגע בו ובמשפחתו.

סוגיית ביטול ההרשעה

9. כלל הוא, כי משהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו. עם זאת, ההלכה הפסוקה קובעת כי הימנעות מהרשעה אפשרית, כיוצא מן הכלל, בהצטבר שני תנאים, והם- כאשר סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה, המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים וכאשר ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב' חלק שלישי עמ' 337).

10. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה שבה הורשע הנאשם הם שמירה על שלטון החוק, הבטחת הפעילות התקינה של הרשות, ואמון הציבור במשטרת ישראל ובמערכת אכיפת החוק.

11. התפקיד שבו שירת הנאשם בעת ביצוע העבירה, חוקר משטרה במרחב שהוא בעל רגישות מיוחדת, הוא תפקיד חשוב, המלווה בסמכויות נרחבות וביכולת השפעה. הצלחתו בתפקיד מותנית, בין היתר, גם באמון שנותן הציבור בגורמי אכיפת החוק, אמון המשפיע, בעקיפין גם על תחושת הביטחון של הציבור ומידת שיתוף הפעולה שלו עם גורמי האכיפה.

12. העבירה שביצע קשורה לליבת התפקיד שבו שירת הנאשם. בידי הנאשם הופקד פיקדון שהיה עליו לנהוג בו בחרדת קודש, ביושר ובנאמנות. תחת זאת הנאשם סטה מהמנדט שניתן לו, עשה שימוש לרעה במידע פנימי שהיה ידוע לו מתוקף תפקידו על מנת להשיא עצות לעדנאן, וביצע מעשים שתכליתם הייתה לחבל בהליך, שהוא היה מופקד על ניהולו התקין, והכל כשברקע לדברים טובת הנאה שקיבל הנאשם מאדם שהיה בעל עניין בדבר.

13. הנאשם ביצע עבירה אחת של הפרת אמונים ואולם עבירה זו הייתה מורכבת מרצף של מעשים שבוצעו, על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בהזדמנויות שונות. על רקע זה קשה לקבל את התייחסותו של הנאשם בפני שירות המבחן אל מעשיו כאילו בוצעו בשעה שדעתו הוסחה על ידי בני משפחה שנסעו עמו ברכב, והדבר מעלה תהייה ביחס למידת האחריות האמיתית שהנאשם מקבל על המעשים.

14. נזקיהם של מעשים מסוג זה באים לביטוי לא רק ביחס לתיק החקירה המסוים שאליו התייחסו, אלא יש בהם כדי

לפגוע בתדמיתה של משטרת ישראל וביכולתה למלא את משימותיה השגרתיות. מדובר במעשים שקל לבצעם וקשה לחשוף אותם, והם מחייבים התייחסות מחמירה, שיש בה כדי לבטא את מורת הרוח מפניהם ולהרתיע שוטרים אחרים מלחטוא במעשים דומים.

15. השיקולים שנמנו אינם מאפשרים את ביטול הרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. האינטרס הציבורי אינו יכול להשלים, במקרה דנן, עם ביטול הרשעתו של הנאשם, וביטול ההרשעה במקרה כזה עשוי לשאת עמו מסר שגוי של קלות ראש במעשים. לפיכך, אין מתקיים התנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב, המאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה.

16. למעלה מן הצורך, אבחן את מידת הפגיעה שעשויה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו; אין חולק בין הצדדים כי פסק הדין במשפטו של הנאשם יועבר לבחינת הגורמים המוסמכים במשטרת ישראל, בין אם תבוטל ההרשעה ובין אם לאו. אין חולק עוד, כי הרשעה לא תוביל בהכרח לפיטוריו של הנאשם מן המשטרה, ומנגד, אין הכרח כי ביטול ההרשעה יחייב הותרתו של הנאשם בשירות. עוד מובן, כי מעורבותו של הנאשם בעבירה נתנה אותותיה על שירותו כבר מתחילת הדרך והוא הועבר מתפקידו ומשרת בתפקיד לוגיסטי שאינו קשור לחקירות.

17. לנוכח האמור, אין וודאות כי תוצאת ההרשעה תהיה פיטוריו של הנאשם מהמשטרה. מכל מקום, משעה שמדובר בעבירה הקשורה לליבת התפקיד שבו שירת הנאשם, ראוי שהיא תישקל על ידי הגורמים המוסמכים בשעה שחורצים את גורלו המקצועי. חזקה על גורמים אלה, כי לצד הרשעתו של הנאשם בעבירה, ישקלו גם את שירותו ארוך השנים במסירות ובנאמנות, ואת תעודות ההוקרה וההערכה וחוות הדעת החיוביות הרבות שלהן זכה לאורך שירות זה.

18. הרשעתו של הנאשם תיותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

19. בקביעת מתחם העונש ההולם אשקול את הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם כפי שתוארו לעיל.

20. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים נגזרו עונשים החל בשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ועד למאסר, שיכול וירוצה גם בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים. ראו למשל רע"פ 3721/16 אל הוייזל נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.1.17); ת"פ(עכו) 43770-02-10 **מדינת ישראל נ' דאמוני** (פורסם בנבו 18.11.10); ת"פ (ראשל"צ) 4171/08 **מדינת ישראל נ' לוי** (פורסם בנבו 27.10.10); ת"פ (שלום ב"ש) 5473/06 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (פורסם בנבו 23.6.09); ת"פ (שלום ב"ש) 943/09 **מדינת ישראל נ' קמחי** (פורסם בנבו 18.4.12); ת"פ (שלום ירושלים) 1016/07 **מדינת ישראל נ' שימה** (פורסם בנבו 23.10.18); ת"פ (שלום חי') 13731-10-11 **מדינת ישראל נ' צרור** (פורסם בנבו 4.1.12).

21. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומגיע עד למספר חודשי מאסר בפועל, ולצדד מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

22. הנאשם בן 45, נשוי ואב לארבעה ילדים. אשקול לזכותו את עברו הנקי, ואת התרשמות שירות המבחן, כי העבירה אינה מאפיינת את אורחות חייו.

23. עוד אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן ונטילת האחריות על מעשיו, בהסתייגות שצוינה בסעיף 12 לעיל. הבעת החרטה העמוקה של הנאשם על המעשים, כמו גם התרשמות שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ונכונותו של הנאשם ליטול חלק בהליך טיפולי רלבנטי, הם גורמים המפחיתים במידה רבה את החשש כי הנאשם יחזור על המעשים.

24. אשקול לזכות הנאשם גם את שירותו ארוך השנים במשטרת ישראל, לשביעות רצונם הרבה של מפקדיו, כפי שבאה לביטוי בתעודות ההוקרה וההערכה שהוצגו, את תרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי ואת רצונו להמשיך ולשרת את הציבור במסגרת משטרת ישראל.

25. אשקול לקולא גם את התקופה הארוכה שבמהלכה הועבר הנאשם מתפקידו כחוקר לתפקיד אחר ואת ההשפעות האפשריות של הרשעתו עליו ועל בני משפחתו.

26. הנתונים שפורטו מחייבים גזירת עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 400 שעות שירות לתועלת הציבור על פי התכנית שערך שירות המבחן.
בשים לב להיקף השעות, משך הצו לשנתיים.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור
עבירה לפי אחד הסעיפים 277 עד 285 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

27. הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה עם שירות המבחן בצו המבחן ובביצוע השירות לתועלת הציבור והאפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

28. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

29. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ח, 28 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.